

LET'S ENJOY OCH HAROLIGT PÅ SVENSKA

Kieltenopiskelun ei tarvitse olla totista, tiukkaa ja pelottavaa
– usein se on jopa hauskaa!

TEKSTI: Teija RosenqvistKUVAT: Päivi Vuorio

Kieli- ja viestintäopinnot ovat merkittävä osa opiskelua ja tutkintoa. Ne ovat tärkeitä koko opiskelun kannalta: kielen avulla opiskellaan ja opitaan sekä viestitään se, mitä on opittu. Myös työelämässä kieli- ja viestintätaitojen merkitys kasvaa koko ajan.

Monia aikuisopiskelijoita ne kuitenkin tuntuvat hieman askarruttavan. Pärjäänkö, osaanko, pääsenkö läpi? Osasyys tähän saattaa olla se, että kurssikuvaukset ovat usein tiukkoja. Toki avoimen yliopiston tulee pitäytyä Jyväskylän yliopiston kielikeskuksen määrittelemissä osaamistavoitteissa ja muissa raameissa, mutta osaamistavoitteet eivät ole koko totuus kielioopinnoista. Lähdetäänkö katsomaan, millaista kielenopiskelu on käytännössä avoimen yliopiston kursseilla. Antaa opettajien kertoa!

KIELTENOPETUS EI OLE ENÄÄ SELLAISTA KUIN 'ENNEN VANHAAN'

Birgitta Niemi on opettanut avoimen yliopiston ruotsin kursseilla jo kymmenkunta vuotta, Thomas Wishartilla on puo-

lestaan kolmas kevät meneillään englannin suullisen kurssin opettajana. Molemmat sanovat yhteen ääneen, ettei kielenopetus ole enää sellaista kuin 30 vuotta sitten.

- Kurssit eivät ole koko ajan sellaista vaativaa, mitä kurssikuvauksista saattaisi päätellä. Olisi vaikeaa puhua vieraalla kielellä neljä tuntia yhteen putkeen vaativista aiheista. Niinpä kursseilla tehdään myös hauskoja juttuja, kuvailee Tom.

Birgitta puolestaan harmittelee, että ruotsin kurssin nimi 'Akademisk svenska' kuulostaa aika pelottavalta jo sinänsä. Jos opiskelijan lukio-opinnoista on vuosia, ja tavallisenkin ruotsin taito on ehkä niin ja näin, opiskelija ajattelee: "Aijaa, akateemista ruotsia? Se on jotakin ihan täydellistä!" Kurssilla pyritään kuitenkin rentoon tunnelmaan ja panostetaan suulliseen viestintään – keskustellaan paljon pienryhmissä ja opettaja on silloin taustalla. Ei tarvitse yksin esiintyä.

- Kurssimme eivät ole sellaisia, että opiskellaan suuressa ryhmässä, jossa opiskelija saa puhua kerran tunnissa. Me puhumme koko ajan – pienryhmissä, pareittain jne. Kivoimpia on opiskelijoiden kommentit: "Oho, neljä tuntia on mennyt tosi nopeasti" tai "Olen alkanut nähdä englanninkielisiä unia" tai "Menin kotiin ja puhuin miehelleni englantia huomaamattani", Tom taustoittaa.

JÄNNITTÄMINEN JA TURHA PELKO POIS!

- Monet jännittävät kurssille tullessaan ja sanovat heti, että minä en osaa. Vastataan siihen, että meidän on tultu tänne oppimaan – pidetään hauskaa ruotsin kielellä! Jos osaa nauraa itselleen, on päästy jo pitkälle. Silloin jännitys laukeaa. Jos koko ajan pelkää, että tulee virheitä, puhumisesta ei tule mitään. Kirjoittamisesta olen sanonut, ettei kannata yrittää kirjoittaa liian vaikeasti. Lyhyt, ytimekäs ja selkeä viesti on hyvä, se riittää. Kurssi ei ole myöskään kielioppi-kurssi, eikä kurssilla käännetä, Birgitta täsmentää.

Tom kertoo tekevänsä paljon töitä mukavan ilmapiiriin luomiseksi. Joskus taustalla soi hiljaista musiikkia, kun opiskelijat puhuvat ryhmissä – he puhuvat innokkaammin, kun opettaja ei kuuntele salaa. Joskus päätetään yhdessä, että mennään kaupungille syömään tai kahvilaan. Tai käydään kävelyllä pitkän työpäivän jälkeen ja puhutaan samalla – kaikki puhuvat kaikkien kanssa. Pidetään huolta siitä, että kaikki tajuaavat, että tämä ei ole kilpailu, vaan jokainen on matkalla, ja kukin etenee omaa tahtiaan.

TYSSÄÄKÖ OPISKELUNI KIELIOPINTOIHIN?

Birgitan mukaan lähes aina opiskelijat saavat ruotsin kurssin suoritettua – joiltakin se vaatii enemmän aikaa ja työtä, toisilta vähemmän. Riippuu tietenkin paljon, mistä ja millaisista lähtökohdista opiskelija tulee. Ennen kurssille tuloa kannattaisi joka päivä lukea pieni teksti tai kuunnella ruotsia, että korva tottuu. Voi kuunnella radiosta musiikkia tai uutisia, Yle Fem -kanavalta tulee paljon pohjoismaisia filmejä. On opiskelijasta itsestä kiinni, kuinka paljon panostaa ruotsin opiskeluun.

Myös Tom kannustaa ja rohkaisee, ettei ole syytä olla huolissaan, jos on valmis näkemään vaivaa. Pelkkä halu osata kieltä tosin ei riitä, pitää haluta myös opiskella kieltä, tehdä töitä sen eteen. Jos sanavarasto on huono, voisi opetella joka päivä kymmenen uutta sanaa, vuodessa se olisi 3500 sanaa! Jos kuulet hyvän uuden sanan vaikka katsoessasi Sydämen asialla –ohjelmaa, kirjoita se ylös. Sanaa pitää katsoa monta kertaa, että se jää päähän! Eikä kannata antaa periksi – sitkeys ja sisu on tärkeää, mutta siinähan suomalaiset onkin hyviä!

- Ja jos opiskelussa tarvitsee lukea vieraskielistä kirjallisuutta, se ei tarkoita sitä, että kirjoja pitäisi osata kääntää. Kirjoista pitää löytää se keskeinen viesti. Kääntäminen on eri asia. Kun lukee tekstin pariin kertaan, siitä kyllä löytää avainsanat ja viestin. Ymmärtäminen on pääasia, vakuuttaa Birgitta.

Kieliopintojen tarkoitus on tukea muuta opiskelua ja antaa valmiuksia myös työelämää silmällä pitäen. Rohkeasti siis mukaan!

KIELTEN OPISKELU AVOIMESSA YLIOPISTOSSA

- » Avoimessa yliopistossa voi suorittaa kädikintoihin sisältyviä kieli- ja viestintäopintoja.
- » Yliopistokeskuksen kädikintoihin sisältyy kieliopintoja 10-15 opintopisteen verran. Niitä suoritetaan äidinkielenä, toisessa kotimaisessa kielessä ja useimmiten yhdessä vieraassa kielessä, joka on useimmilla englanti.
- » Ruotsin ja englannin kursseilla lähtötasona on lukion kielitaito tai vastaavat taidot.
- » Useimmilla kursseilla on lähiopetusta ja opintojen luonteen vuoksi läsnäolovelvollisuus.

"Opettaja oli oivaltava ja teki paljon työtä pitääkseen ilmapiirin hyvänä. Esitelmien pitäminen ei ollut niin kamalaa, koska opettaja osasi ohjata oppilaita hyvin. Ensimmäinen kerta kun vaikka jännitin, niin en mennyt ihan paniikkiin."

"Erittäin positiivinen opetusote. Rento tunnelma tunneilla, mutta silti erittäin asiallinen."

"Tämän kurssin opettaja oli aivan ykkösvalinta, yliveto tyyppi. Osasi oikeassa suhteessa viedä kurssia läpi ja käyttää siinä huumoria mukana. Pitäkää opettajasta kiinni kynsin, hampain. IHANA!!!"